

НАСТАВЉЕНО 28.01.2005. ГОДИНЕ

Са почетком у 9,30 сати

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу, а да су присутни заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић, пуномоћници оштећених адвокати Даниловић, Баровић, Томић, Тодоровић, Лозналијевић-Даниловић, те Наташа Кандић, браниоци оптужених адвокати Заклан, Продановић, Вукотић, Перески, Калањ, Дозет, Јелушић, Ђурђевић, Бељански, Бојков и Перески, а одсутни су браниоци адвокати Петрушић, Јеврић, Перковић, Станић, Штрбац, Мамула, Станојловић, Радуловић, Сташевић, Апро и Левајац, Јеврић.

АДВ. ПЕРЕСКИ СЛАВКО: Председниче он ће доћи ја ћу уз Вашу дозволу да га мењам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перићу.

Уз сагласност оптуженог Перића браниоца адв. Јеврића на данашњем претресу мењаће адвокат Перески.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Перковић?

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Председниче ја ћу мењати адв. Перковића доћи ће за пола сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До доласка?

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: До доласка.

АДВ. КАЛАЊ ЂОРЂЕ: Ја ћу замењивати адвоката Илију Радуловића све време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу, госпођо Калаба, сагласни?

Уз сагласност оптужених Вујановића и Калабе браниоца адв. Перковића до његовог доласка замењиваће адв. Заклан.

Господине Мугоша сагласни сте са овим?

А уз сагласност оптуженог Мугоше овог оптуженог ће до доласка његових бранилаца замењивати адвокат Ђорђе Калањ.

Сви оптужени су ту.

Сведоци? Позовите их молим Вас.

Констатује се да су приступили сведоци Петковић и Миљић, није приступио сведок Миладиновић, за кога је достава позива враћена неуручена уз назнаку «извештен».

Петковић, Ви сте Миљић, добро. Господине Петковићу Ви ћете сачекати у ходнику суда, прво ћемо чути господина Миљића.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Приступи сведок Миљић Саша, из Баточине, Краља Петра првог 77, рођен 7.6.1968. године у Крагујевцу, од оца Радише, по занимању возач, запослен.

Претпостављам да нисте ни у сродству ни у завади са овде оптуженима којима овде судимо, да ли их уопште знате?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: По имену не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока, исказује:

Господине Миљићу саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, све што знате, све што Вам је познато, све чега се сећате дужни сте да нам пренесете, нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, дакле на та питања не морате да одговарате. Ја Вас молим да наглас прочитате текст те заклетве коју имате пред собом.

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Да прочитам наглас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, гласно.

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да нећу ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Миљићу, нас овде занима Ваше активности у новембру 1991. године. Према неким информацијама са којима располажемо произашло би да сте Ви били тада мобилисани, да сте били припадник 80. крагујевачке бригаде, видим климате главом, реците прецизније где сте били, у којој јединици, ко Вам је био командант итд.?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: У јединици 5540.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или шта је то?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: То нам је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то ЛАД, ПВО?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: ПВО, али ја сам био конкретно везиста, моје задужење је било развлачили смо линије телефонске каблове између команде и јединице које су биле на положају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Батерија?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Да, батерија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је био командант?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Командант је био Јан Марчек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јан Марчек? Где сте били стационирани, где сте били смештени?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Били смо смештени на самом улазу у Вуковар ја мислим да се насеље зове Сајмиште. Значи оне прве улице, ту је био штаб и ту смо били ми наш вод као који је вршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је вод везе?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Вод везе, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командир вода?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Добро. Петковић?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Петковић је био исто са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто са Вама у истом том воду или?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Да, исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стално све време сте били ту смештени на Сајмишту?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не, били смо пар дана на фарми, некој Овчари, не знам због чега премештени смо из Вуковара тамо поново смо скупили, наш задатак је био да поново скупимо те каблове телефонске, па смо одатле поново развлачили нове каблове према батеријама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према батеријама које су биле размештене?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било, кад сте прешли на Овчару?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не могу тачно датума да се сетим, знам да је отприлике новембар био месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али у односу на тај дан кад су престале борбе кад су завршене борбе у Вуковару, рецимо у односу на тај дан, да ли је то било још за време трајања борби или по завршетку операција?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не могу тачно да кажем, али мислим да је после завршетка борби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После завршетка борби. Добро. Шта нам знате рећи о, занимају нас та неколико дана ту колико сте већ били, рекосте неколико дана да сте били на Овчари?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Да, били смо пар дана ту конкретно ту су били неки аутомобили довежени, не могу да се сетим тачно, било је 20-ак можда комбија знам да смо давали стражу ту око тих јер нико није смео да их дира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су били смештени ти аутомобили?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: На улазу у Овчару био је неки паркинг, ту поред неке зграде. Ту су били смештени ти аутомобили. Знам да сам једну или две ноћи давао стражу ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то далеко од тога? Не чујете сведока? Мало гласније молим Вас господине Миљићу, мало се примакните микрофону и мало гласније не чују Вас најбоље. Дакле, колико је то далеко, ти аутомобили, тај паркинг са аутомобилима, колико је то далеко од тог места где сте Ви смештени, јер то је све Овчара, ја схватам да је то све Овчара?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Па то је можда 50-ак метара од те зграде где смо ми спавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и давали сте стражу?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли било још каквих активности ту о којима бисте нам могли говорити?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Па не знам, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било довођења каквих заробљеника тамо или народа који је смештан у неке нама причају овде да ту има више неких хангара?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта о томе знате?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Знам само једне вечери смо ја и Петковић позвани смо од команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марчека?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Марчека да, и одвели су нас у један хангар ту је било пуно људи неки у униформама, неких цивила и ту смо били можда не могу тачно да одредим али отприлике сат и по до два сата смо се ту задржали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Марчеком?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не, Марчек није био са нама. Довео нас је и после два сата он је дошао и извео нас је одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте тамо отишли, Ви кажете вече?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Вече не могу тачно да се сетим отприлике можда 6-7 сати после подне, увече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био мрак?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што вас је тамо Марчек одвео, да ли вам је издао каква наређења шта да радите?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не могу тачно да се сетим, али нисмо имали, као будите ту само, требали смо да будемо ту и после неког времена он је дошао по нас и вратио нас овамо у спаваону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је све био, ко је све дошао са Марчеком и ко је све био тамо са Вама? Само Ви и Петковић или још ко?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Само ја и Петковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заједно са Марчеком?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Из наше јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Миладиновић?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миладиновић Милован?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Милован?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Марчек нам каже да је то његов заменик, да је то његов заменик исто резервни официр и да је он био тада са вама, да сте заједно дошли?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: По слици бих можда познао, овако не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви радили за то време, шта сте приметили, шта сте видели, о томе нам говорите? Кажете било је људи, пуно људи у униформи, у цивилу и тако, шта се дешава?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Људи у цивилу седели су, мислим били су распоређени ту у том хангару, седели су знам доле на поду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су били распоређени? Опишите нам мало то да стекнемо неку представу како то изгледа то што Ви видите?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Сећам се да је било сламе ту неке, не знам која је сврха била те зграде, али била је нека слама чини ми се и овако у једном делу били су распоређени ти људи, тога се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не знам даље, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су ти у униформама?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Они су шетали по, то је била, људи у униформама су били наоружани и ту су шетали по тој згради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутар у том хангару?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Унутар, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава, ко су једни, ко су други, да ли сте закључили, да ли сте то могли да закључите ко су једни, ко су ти цивили што седе тамо, а ко су ови у униформама?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Па цивили, по мом неком схватању, били су заробљеници, а ови у униформама нису имали никакве ознаке, носили су маскирне шарене униформе без ознака неких, али нису припадали нашим јединицама редовној војсци и нас који смо били мобилисани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је по Вашој процени било једних, а колико других?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Па не могу тачно да кажем, али могуће да је било 30, 40 људи ових у униформама, а ових цивила је било преко стотину сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су изгледали?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Сећам се да је било неких лица који су били у завојима, повређених и тако то, то се сећам и неки су били од њих у униформама, неки су били у цивилним оделима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било жена, деце?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Ја мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овамо у овој другој групи униформисаних, да ли је ту било жена?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не могу да се сетим, ја мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви ти људи су у унутрашњости хангара?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било људи напољу, ван хангара?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Па не знам због тога што нисам излазио вани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, али кад сте дошли?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Па било је неких људи испред ту на улазу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су они?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не могу да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су они у овом неком смислу јесу ли војници или су цивили, како су обучени, јесу ли наоружани итд.?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Били су наоружани, били су војници, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је ко забрањивао улазак у хангар?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Па нас је капетан Марчек увео унутра, ми смо са њим ушли заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али да ли је неко спречавао да се уђе, је ли било ту неко обезбеђење на улазу у хангар?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Па нас нико није спречавао мене и Петковића, мислим ми смо ушли са капетаном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заједно са Марчеком?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Да и он нас је после извео ван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Марчек нам каже да су ту спречавали улазак у хангар али су њега пустили, препознали су га неки војни полицајци, да ли је било тамо војних полицајаца?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Тога не могу да се сетим, не сећам се. Полиције се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко шта ради сад, шта се дешава у том хангару?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Па за оно време које сам ја провео тамо практично ништа се није дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се понашају ови у униформама према овим у цивили, Ви рекосте по Вашем неком схватању они су заробљени? Како се понашају према њима?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Били су ту поред њих и спречавали су их рецимо да нису смели да устају и да значи ту су седели где су их они поставили и нису смели да устају. Тога се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било туче, малтретирања неког те врсте?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: За време док сам ја био није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли пуцао ко, рекосте наоружани су, јел пуцао ко тамо од тих војника?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не. У унутрашњости, ја када сам био, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам да ли је било тамо неког, да ли је био тамо какав сто у хангару?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Могуће да је био, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел нам овде кажу да је вршено пописивање тих заробљених, да су прилазили том столу па говорили своје име, презиме итд, а неко то за столом ко је седео је уписивао, да ли сте видели тако што?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Ја мислим, управу сте, сад се сећам, да било је. Седео је један војник за столом и правио спискове, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је то сад изгледало, ови седе тамо заробљени кажете седе?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад како се врши то пописивање, ако Вас ја подсетих да је то било, како се то изводило?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не могу тачно да се сетим али не знам, не бих знао, али сетио сам се стола да је био да су прављени спискови то сам се сетио да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко је тај војник био из које јединице?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву је он имао униформу?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не бих могао да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву сте Ви униформу имали?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Ја сам имао униформу ону као и сви чланови, нашу војну униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало гласније господине.

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Имао сам нашу војну униформу класичну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде Ви рекосте маскирне униформе, то нису наше у том смислу, кажете имао сам нашу униформу?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Ми смо задужили ову класичну нашу униформу, СМБ боје, не маскирне.

СВЕДОК МИЉИЋ САША: А ови у хангару?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Па било је помешано, неки су имали обичну униформу, неки маскирну и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је капетан Везмаровић?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Име ми не говори ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам то не говори? Да ли знате ко је потпуковник Војновић?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: За њега сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, шта сте чули, ко је он?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Чуо сам име, али не знам улогу његову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, потпуковник Војновић је био командант Ваше 80. моторизоване, да ли сте га познавали Ви лично?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Могуће да сам га сретао, али не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта хоћу да Вас питам, међу тим униформисаним људима тамо којих рекосте 30-ак, 40 да има, да ли има официра, ако има којих су чиновна?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Тога не могу да се сетим. Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Новковић Јован?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Новковић Јован?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Непознато?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Гавриловић Мирко и то Вам је непознато?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Непознато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вукашиновић Срђан?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су све наводно припадници Ваше јединице?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Па могуће знате прошло је доста времена од тога не могу да се сетим имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ту испред хангара видели каква возила, војна цивилна, где су ова паркирана возила која сте чували у односу на тај хангар?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Ја мислим да није било никаквих возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било каквих аутобуса, трактора?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред хангара, у хангару?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: У хангару не. У хангару није било возила, али за испред не могу да се сетим. Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви схватили какав је Ваш задатак ту?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Д Вам кажем није ми јасно који је задатак наш био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је ико, изузев што вас је Марчек ту довео, да ли вам је ико други издавао какве задатке?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не, стајали смо ту како нас је довео стјали смо по страни и одатле нас је он и одвео. Нисмо шетали, били смо, не знам ни ја који је разлог нашег довођења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте то схватили?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ко други од тих униформисаних људи издавао какве наредбе?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Ја мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, да ли сте запазили било какве активности у том смислу?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Нисам приметио ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је било осветљено у хангару, пошто је мрак, ноћ, рекосте нам ноћ?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Била је класична сијалица, осветљење нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је рекао Марчек када је дошао по вас? Само да се вратите назад, шта?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Па ништа дошао је као идите на спавање нисте потребни више овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се он вратио са вама или је он остао?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Јесте вратио се заједно с нама овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С вама двојицом или вас је било?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Вратио сам се овамо где смо били у тој просторији где смо спавали, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то далеко та зграда и та просторија у којој сте спавали од овог хангара, колико је то далеко међусобно?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Па могуће 100, 150 до 200 метара отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се са те зграде види хангар?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не ми нисмо имали електричну струју тако да по дану се види да, по дану да, али био је мрак тако да ми смо од осветљења имали свеће само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали какву обавезу чувања страже те вечери или?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не, чим сам се вратио легли смо да спавамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Легли сте да спавате?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули какве пуцњаве током ноћи те или?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Нисам чуо, знате како је уморан сам био ја мислим да сам одмах засапао не сећам се да сам чуо ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули шта се десило на Овчари односно за ово зашта се овде суди?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Да, то сам чуо тек касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте чули?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Да Вам кажем после кад смо били ту у том хангару сутрадан или прекосутра вратили смо се назад у Вуковар моја јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо исто где сте и били пре тога?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Да на исто место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Сајмиште?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: На Сајмиште да само у другој згради смо били и тек онда смо чули да је извршено стрељање неких цивила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Баш ту где смо ми били, баш на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било приче међу вама војницима или можда од старешина Ваших зашто то идете тамо на Овчару два, три дана и враћате се опет назад на исто место?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не, то ником није било јасно, нико није ни потезао то питање али није нам била јасна та улога наша због чега смо ишли тамо и враћали се назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се вртили на Сајмиште онда сте чули ту неку причу да је било неко стрељање?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Петровић Радослав, наводно старији водник неки?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: По слици би кад би га видео могуће, али име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не само да ли Вам то нешто говори?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Миљићу капетан Марчек тада је овде саслушан као сведок и он говори да је са вама двојицом са вама и са Петковићем и са Миладиновићем који данас није дошао ту, који је био његов заменик да сте вас четворица дошли око 6 сати увече код тог хангара јер је приметио, он каже да је приметио гужву, велику неку гужву је приметио испред хангара и онда је дошао тамо са вама, да су на вратима неки територијалци, он каже бранили да се уђе у хангар па и њему су бранили, али су неки војни полицајци који су били ту њега препознали ту и без проблема је ушао у хангар. Онда описује ситуацију у хангару као једну јако мучну и жучну где територијалци људи из Вуковара прозивају те поједине заробљене, препознају их као некога ко је извршио неке злочине итд., а капетан војне полиције Везмаровић из Крагујевца припадник ове Ваше 80. моторизоване је развукао неки канап па покушава да све заробљене смести на једну страну канапа и тако огради и одвоји од ових осталих, а Новковић Јован стоји поред стола где један војник пописује заробљене који прилазе том столу и говоре своје име и презиме а он то уписује па се пошто да податке о себи врати назад. То нам све говори капетан Марчек, па Вам ја то предочавам јер он говори о истом времену. Он говори о истом времену боравка у хангару о коме говорите и Ви па Вам ја то предочавам шта он види о чему нам он овде прича, а ево чули смо Вас шта сте нам Ви говорили. Имате ли неки коментар?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Да, сећам се и ја сада да су прилазили столу и да су давали податке и да су се враћали назад на места, да сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад он каже и нешто друго да је и Вас и Петковића и тог Новковића који је био за тим столом и неког Гавриловића и Вукашиновића да је дао као испомоћ потпуковнику Војновићу ради обезбеђења реда у том хангару, да Вас је одредио као испомоћ да се обезбеди ред.

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Да, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је могуће онда Вас питам шта сте Ви радили, јел Вам рекао неко у том смислу да ли Вам је издао каква упутства и шта сте предузимали, да ли сте шта предузимали у том циљу ако је то могуће?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Нисмо ми могли да предузимамо ништа, ја конкретно се сећам да смо ја и Петковић стајали ту по страни и пратили смо шта се ради. Сада враћа ми се филм да су прилазили, да је неко од тих лица прозивао цивиле и они су прилазили уз сто и давали су податке и поново су се враћали назад. Тога се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био тамо развучен неки канал?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Па могуће, али ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марчек говори, а и овај Везмаровић говори о 15-ак, 20 војних полицајаца из 80. моторизоване они полицајци сви су каже прописно обучени типа оних белих опртача или како се то већ зове.

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Ви не радите ништа да ли неко други ради у том смислу како нам је Марчек говорио или нико не ради ништа. Ви кажете ови се шетају, нико ништа не наређује, нико ништа не ради него се тако шетају или што већ? Добро. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само да Вас питам пошто сте рекли да сте знали да су то заробљеници, да ли сте чули шта ће се с њима дешавати, хоће они ту остајати негде ићи, да ли сте се распитали евентуално шта ће даље са њима бити?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Ја мислим да сам чуо у причи да треба да буду пребачени у затвор у Сремску Митровицу. Тако се причало међу тим људима и мало смо тако контактирали међусобно и ја мислим да сам правио списак да се они треба да пребаце у затвор у Сремску Митровицу.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Реците ми док сте ту били са стране и посматрали шта се дешава, да ли је било неке свађе међу неким људима, да ли је неко неког изводио, уводио, да ли све било тако мирно ипак су то заробљеници и та друга страна, да ли се све тако дешавало потпуно нормално, мислим није нормална ситуација, шта су радили ти заробљеници јел су кукали, плакали јел су нешто радио, јел се неко њима обраћао, јел их неко изводио, доводио? Питам Вас о самој атмосфери у том знате ипак је ту доста људи рекли сте?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Било је галаме.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ко је на кога галамио, шта се дешавало?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Били су приликом извођења рецимо галамили су на поједине личности и док су их привођили.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ко је галамио нисам разумела, кажете галамили су на поједина лица, а ко је галамио на њих?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Униформисана лица.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Та друга униформисана лица који нису били као Ви, а како су они били униформисани? Јел су имали неку униформу као Вашу или маскирну или су били у цивилу?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Имали су мешане униформе, значи маскирну и нису имали униформе као наше.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли сте Ви знали коме они припадају, ко су ти људи, ипак сте ту заједно, проводите доста дуго, 2 сата је озбиљно време, да ли Ви сазнајете ко су ти уопште људи?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Па ја мислим да су били људи одатле из те средине.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Мештани?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Мештани.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Сад сте рекли ти људи се деру на неке заробљенике па нешто изводе, кад изводе, ко кога изводи, сад сте у једном моменту то рекли? Ко кога изводи? Ти мештани те заробљенике или шта?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Да, мештани заробљенике одводили су ту до стола док дају податке, ја сам стајао по страни тако да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Добро, али Ви стојите ипак и гледате нисте сигурно окренути зиду, претпостављам да гледате ту шта се дешава, а да ли их изводе из хангара?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не, ја мислим да нису докле сам ја био унутра сви су били.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Нико никог није изводио?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Нису.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А да ли је била ту нека жена јел се појављивала нека жена или је била заробљена, да ли је уопште било неко женско лице?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Могуће, али не могу да се сетим. Женског лица се не сећам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Могуће, али се не сећате, а по чему је могуће, како мислите могуће?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Било је ту пуно људи, пуно је било цивила, преко 100 је било.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А да ли можете да се сетите евентуално да ли је била нека женска особа?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Колико се ја сећам не, нисам приметио.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А сад сте рекли ипак да је могуће?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Па могуће зато што нисам, по претпоставци да, конкретно нисам приметио.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Реците ми пре него што сте ушли у хангар и после кад сте излазили да ли сте приметили да има неких људи поред хангара на улазу, на улазним вратима мимо ове гомиле овде која је била унутра?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Па рекао сам био је мрак, било је лице у униформам, униформисаних лица је било са оружјем.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Добро, то сте рекли, а да ли је било неко ко није био у униформи, неко од тих заробљених лица да су били испред хангара код врата или нешто тако?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: То нисам приметио.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А то испред хангара колико је било људи испред хангара?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не могу тачно, знате када је капетан Марчек дошао по нас ми смо изашли и нисам обраћао пажњу.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Добро, али ипак морате проћи, морате погледати махинално?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Можда је било 10, 15 људи тако.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Значи то није пуно, рекли сте много је било 10, 15 људи ипак није пуно, а ко су сад ти били испред хангара, како су они били обучени, јел војска или су били полицајли или су били ти што кажете мештани по том начину облачења да ли можете да определите ко су били ти људи?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не знам стварно.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А шта су они радили?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не знам ни сам они су били ту испред.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: У том моменту кад Ви излазите, видите те људе, шта они раде, стоје, шетају, причају, мирно нико се ништа не дере, не виче, ништа тако се не дешава?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Нисам приметио.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Од тих људи што кажете да су у другачијим униформама, да ли су они улазили у хангар, излазили за време док сте Ви били, они значи за заробљенике сте нам рекли да нису изводили, а да ли су они улазили, излазили, да ли је неко неком наређивао ту, одвајао нешто се дешавало?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Излазили су вероватно да, али нисам приметио никакве.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Никакве наредбе, команде да је неко нешто оранизовао да се нешто у том смислу дешавало нисте приметили?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: То нисам приметио.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Кад он улази у тај хангар, јел он наоружан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте разумели питање?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите.

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Ја да ли сам био наоружан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Да, јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Шта му је конкретно рекао командант Марчек из којег разлога он одлази у хангар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Каже, касније је чуо да су та лица стрељана, да ли је чуо ко их је стрељао?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не, није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније господине Миљићу имају проблем колеге браниоци.

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Није ми познато ко је конкретно извршио стрељање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ви сте га председнице питали да ли познаје Јована Новковића ја га питам да ли познаје лице које је по имену «Јоца Кафић»?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Молим Вас поновите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је «Јоца Кафић»?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Из Крагујевца?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Из Крагујевца?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Знам да постоји «Кафић Јоца» али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Испред хангара када долази и испред хангара када излази после тог боравка унутра, да ли има неких трактора, аутобуса?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Рекао је на Ваше питање да не зна по имену та лица којима се суди, да ли зна по изгледу или по чему другом?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Па могуће да бих се сетио кад бих видео слику или кад бих их видео та лица могуће да бих се сетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, молим?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Господине председнице Ви сте предочили сведоку детаљно исказ овог Марчека и у том предочавању он није баш јасно, па због тога бих ја питао да ли је међу тим униформисаним људима било ту са белим опртакима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је, питали смо га, не може да се изјасни.

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не могу да се сетим.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли он зна да су ту учествовали у тим ратним операцијама у Вуковару неки територијалци, добровољци, неке јединице, гардијске бригаде итд.?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта па да?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Па да била је гардијска јединица, били су људи из територијалне одбране било је тих формација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сретали те људе из Територијалне одбране за то време док сте Ви тамо били?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Па сретао сам неке људе који су ту становали на сајмишту па су долазили код нас док смо били у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате ког имена?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Знали смо се овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По надимцима? Добро.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Сведок је описао како су они били обучени, да ли је било разлике у униформама међу њима, гардијске бригаде, територијалаца и добровољаца?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Па да, јесте.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Јел сте Ви то могли да разликујете?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Па разликовали смо једино знали смо да нису прво знали смо због тога што ми смо имали класичне наше војне униформе а они су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко они?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Ти територијалци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Територијалци, шта су они имали?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Територијалци су имали по неки део рецимо маскирну униформу или панталоне или јакну или јакну и панталоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А класичне униформе као Ви што сте имали да ли су имали таквих униформи?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Па имали су и такве. Били су мешовито обучени.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је тих војника тако мешовито обучених било у хангару?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Да јесте.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Сад ме интересује ово да ли је он упознат са неким проблемима око безбедности њиховог командног места тог дивизиона лаког против-авионског, је ли на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам то питао на неки други начин. Разумели сте питање?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте разумели питање? Да ли је Ваше то место та зграда где сте, то командно место у вези њега, да ли је било икаквих безбедносних проблема везано за то ваше место?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: За наше место?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Ја мислим не.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Он је ушао ту у хангар и био је у хангару али ме интересује кад је он дошао да ли је било новог увођења заробљеника од његовог доласка у хангар?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је док је био са Петковићем у хангару да ли је неко њима прилазио, питао нешто од тих који су били у тим разним униформама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама двојици, то је питање?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Па не могу да се сетим, али углавном смо били заједно, контактирали ја и Петковић, причали смо међусобно.

НАТАША КАНДИЋ: О чему су причали?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Неформално, невезано за ми смо се знали од раније пре него што смо и не могу да се сетим тачно али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је да ли је нешто у вези тих дешавања унутар хангара?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Није било ничега у вези тих дешавања, мислим питгали смо се ко су ти људи, али ни с тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се да сте с неким причали о осталих тих у маскирним униформама оваким и онаким?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је приметио да је неко главни међу тим људима у разним униформама? Да ли је неког по нечему карактеристично, сат времена гледа по хангару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само другим речима, да, већ смо питали сведока да ли је регистровао какве издавање наредби није чинове није?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Чинове нису имали.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, јел приметио неког по нечему карактеристично да је имао неку посебну капу, шешир?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте приметили тамо међу тим људима не заробљеним него међу овим људима, да ли сте приметили икога ко је карактеристичан на било који начин?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Нисам толико ни обраћао пажњу, али сви су ми слично изгледали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви су слично изгледали, тако да нико се ни по чему не издваја?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Он и Петковић на шта су обраћали пажњу посебно за то време док су тамо?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не разумем Вас конкретно.

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: Само једно питање, сведок је у једном тренутку изјавио да су ови људи у мешовитим униформама спречавали заробљенике да устају, како су их спречавали?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Па, стајали су одвојено од ових лица и речено је да не смете да устајете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су устајали?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Устајали су само кад је долазио неко од тих који је долазио од униформисаних лица кад је долазио по њега и одводио тамо до стола где су уписивани у списак и враћао их назад. Само тад су устајали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тако?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Да.

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: Да ли је било заробљеника који су стајали или су сви седели?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не, сви су седели.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Био је тај поступак пописивања довођење и одвођење заробљеника до стола, да ли имате увид ко је тиме управљао ко је тај поступак водио, како је то ишло, ко су ти људи, јел су то иста лица или имају неку координацију између себе? Ко управља тим процесом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли увек један те исти доводи једног, узму се подаци па га врати назад па доведе следећег, да ли то ради исти човек или?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Ја мислим двоје или троје људи који су извршавали тај задатак.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: То су људи који то раде, али да ли примећује да неко управља тим поступком онај који записује има ових који доводе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега пуномоћнице то је опет питање које му је већ постављено?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не, нисам приметио.

АДВ. БАРОВИЋ НИКОЛА: Мислио сам да ће можда помоћи да дођемо до..., то је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци?

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Да ли може сведок да се сети који је датум био?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може очигледно.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Каче Марчек се вратио и рекао је да више нису потреби и да могу да иду да су се вратили. Кад се Марчек вратио да ли је разговарао Марчек с неким другим у хангару или било коме, било с ким?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Ја кад сам се вратио не знам.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Кад се Марчек вратио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви заједно са Марчеком, то Вас пита бранилац? То колико сте Ви заједно са Марчеком и у пвом наврату кад сте дошли са њим па се он вратио и потом кад је дошао и рекао вам да сте слободни можете ићи да спавате, да ли је за то време Марчек контактирао са неким од тих људи?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Контактирао је са неким лицима али није ми познато.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Да ли сведок разликује војнике од официра?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Да по чиновима.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Па јел разговарао с неким онда официром, по чему се види да је официр а по чему војник?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не бих знао да ли су они официри пошто нису имали ознаке.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Па јел се разликују по униформи можда?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Не.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Капи, старости?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Многи нису носили капе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Многи нису ни имали капе?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Многи нису имали капе.

АДВ. ЗАКЛАН МИЛАН: Значи нисте приметили да је разговарао са неким официром?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Разговарао је са неким лицима, не знам да ли су они били официри или су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим. Оптужени?

Даљих питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави.

Господине Миљићу да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд? Ми ћемо признати путне трошкове по цени јавног превоза на релацији Баточина – Београд и назад уколико то тражите.

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Ја сам по професији возач и онда сам морао да откажем посао, уствари колега ме је, нашли су другог возача да би ишао на пут уместо мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи, да ли губите неку зараду или шта?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Па губим зараду, да. Конкретно требао сам да идем на пут до Македоније и назад да одвезем неку робу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, уколико Ваша фирма Вама одбија ово од Ваше плате јели, то можете од нас потраживати, морате нам доставити доказ у том правцу, значи из фирме потврду да Вам се због данашњег дана са плате одбија толико и толико итд., ми ћемо вам то исплатити, али морате нам доставити доказе у том смислу као и доказе о цени коштања аутобуске карте рецимо практично Београд и назад. Може у року од 3 дана то да урадите?

СВЕДОК МИЉИЋ САША: Уставри пошто иде викенд не ради фирма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у року од 5 дана суд обавестите о тим трошковима па ћемо досудити у супротном нећемо.

Сведок тражи на име трошкова доласка на релацији Баточина – Београд и обрнуто износ који ће накнадно одредити, а у висини цене карте у јавном превозу, као и за изгубљену зараду, па се сведоку оставља рок од 5 дана да о висини трошкова суд обавести у супротном исти му неће бити досуђени.

Господине Миљићу слободни сте можете ићи, само немојте се удаљавати из суда останите ту у ходнику можда нам још затребате.

Петковић Милан?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок Петковић Милан, из Лапова, улица Милоша Обилића број 14, рођен 1944. године у Јагодини, од оца Радомира, машинбравар, запослен у ЖТП.

Господине Петковићу ја претпостављам да Ви овде људе којима ми судимо овде не знате.

Несродан, није у завади, упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

Господине Петковићу саслушаћемо Вас као сведока дужни сте да говорите истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим би одговором себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, знате. Ја Вас молим да сад прочитате наглас текст те заклетве за сведока.

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, значи не смете ништа прећутати све чега се сећате о ономе што ћемо Вас питати не смете да прећутите. Господине Петковићу ако смо ми овде добро информисани, а по свој прилици јесмо, произашло би да сте Ви у јесен 1991. године били мобилисани 80. моторизована крагујевачка бригада, која конкретно јединица?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Ја не знам како се то зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ЛАРД ПВО?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: ЛАД ПВО, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Ја сам при вези.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: При вези? Шта је то вод везе, чета везе?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Па чета везе при команди нешто развлачио сам оне линије моталице шта ја знам како да Вам објасним, ту сам дужност имао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте у новембру у Вуковару, кад је Ваша јединица ако се сећате, кад сте дошли у Вуковар, реон Вуковара?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Датум тачан не знам негде ко 6. ја мислим, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Новембра?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: : Да, имам записано у војну књижицу а нисам понео тачан датум баш не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте смештени?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: : Прво смо смештени испред Вуковара у један хангар ту смо преноћили не знам како се зове томесто. Сутрадан смо у Вуковар дошли одмах на улазу по кућама овим приватним кућама, ту смо мештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и ту сте остали?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Ту смо остали не знам који период, после смо се пребацили на Овчару једно два, три дана и поново смо се вратили на исто место где смо били по тим кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте отишли на Овчару?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Датум не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Датум не знате? А добро да се вежемо за тај датум престанка борби у Вуковару, па у односу на тај датум, да ли је то било пре или после?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Ја мислим да је 18. Вуковар као ослобођен, јел тако, после неки дан, после два, три дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте ви прешли на Овчару?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да, јел су причали да је Овчара иза Митнице ове шуме, да су ту били доста Хрвати и да су се одатле бежали и онда су нас поставили у Овчари као да не би они могли да иду на ову страну. Тако су нам причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тамо на Овчари конкретно где сте ви смештени, тај Ваш вод везе?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Како да Вам објасним, шта ја знам шта је онда било, ту су имале као спаваоне неке, не знам, дугачке собе ту су кревети били на спратовима, не знам како да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека кућа је то?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Кућа, шта ја знам шта је тамо било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате шта је она била по функцији у мирнодобско време?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Знам да је то било пољопривредно добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Школа или?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Могуће да је школа, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу Вас питам, евентуално ако можете да се сетите?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: У оним просторијама могуће да је школа, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био Ваш командант?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Мој први претпостављени када смо отишли који је сво време с нама капетан Јан Марчек. Он је једини био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он био смештен у тој истој згради?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не, он је био преко пута нас, зграда сад шта је та зграда била ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С преке стране неког пута?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Ми смо били на пример у једну зграду, па имао је пут и преко пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то пут, јел то нека главна саобраћајница или?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Није, то је неки пут, шта ја знам само нас је делио, пут није чак ни био асфалтиран то је блато неко било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли тамо има неких хангара?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Имао је десно од нас где смо ми били смештени, десно од нас је био хангар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико далеко?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Па можда једно 50, 100 метара исприлике 200 у врх главе, сад тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један или више хангара?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Ја знам за један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате за један. Е добро, јесте ли Ви били у том хангару?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте били и због чега?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Био сам кад су те вечери доведени заробљеници. Мене, Миљића који је претходно сведочио, капетан је одредио да идемо да стражаримо код њих јер ујутру рекли да ће да дођу аутобуси да их воде у Сремску Митровицу да се установи шта је ко радио за време рата да им се суди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да стражарите?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то изгледа по Вашем сећању господине Петковићу, где сте Ви кад је Марчек издао Вама то наређење, да ли је он послао некога по Вас или је он лично дошао?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Ја мислим да је послао његовог курира шта је било, мислим да није нам директно он рекао. Мислим да је послао некога да каже да одемо да тамо обезбеђујемо те људе до ујутру, преко ноћ, не целу ноћ него да ће касније нормално један период па да нас смени. Међутим, није се то десило ми смо тамо били око 2 сата исприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви отишли тамо, с ким сте отишли и дакле ко је све тамо отишао?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Отишли смо ја и Миљић са једним резервним официром, сад како се звао стварно не знам. Он нас је одвео тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резервни официр из ваше јединице?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да, резервни официр из наше јединице, како се звао не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате у ком је чину био?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не сећам се стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Миладиновић Милован?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Миладиновић Милован?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Новковић Јован?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: По имену ја не знам стварно никог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да сте с резервним официром па ово су неки резервни официри па Вас зато питам?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Стварно по имену не знам ни оне људе који су обична војска који су били са нама, знам по надимку или кад би их видео овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, вас двојица са тим резервним официром одлазите до тог хангара, а кад су дошли заробљеници у хангар?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Они су већ стигли и већ су улазили у тај хангар. Ми смо стајали са стране док су они улазили, ту су били још неки територијалци, резервисти, не резервисти него добровољци, они су улазили унутра што су имали од опреме, што су носили неке кесе, шта ја знам шта они су то одлагали испред хангара и они су их пустили унутра да улазе. Ми смо ушли унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су дошли, чиме су дошли?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не знам како су их довели нисам био када су дошли са тим возилом када су сишли, него су кад сам ја отишао они су већ били стајали испред хангара, стајали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стајали су испред хангара?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да, стајали су испред хангара, чиме су дошли не могу стварно да Вам кажем тачно, али знам да су нека возила доста исто те вечери дотерана у Овчару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исте те вечери?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Исте те вечери доста возила су дотерана, аутомобили мислим на аутомобиле, приватне аутомобиле, е сад да ли су они дошли тим колима или не знам, стварно не знам или су они довели камионима, аутобусима не знам то нисам видео и не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли војске, вас двојица сте ту и тај ваш неки резервни официр, има ли још војске, припадника ЈНА, рекосте ову су територијалци?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Цела наша ова чета како да је назовем нас 30-ак колико су ту били ми смо сви ту били стационарани на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ту код хангара да ли има војске, рекосте ту су ти заробљени који улазе у хангар, око њих су територијалци и добровољци, па Вас питам има ли војске ЈНА, припадника ЈНА?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога само вас тројица?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да, били су и резервисти и били још шта ја знам можда тих неколико што су од резервних ових официра који су ту били и ови што нормално што су изашли гледају што их је интересовало, значи нико

није на неку дужност ту био од ЈНА. Изашли су нормално, војска ту са стране који су гледали кад су они силазили и улазили у хангар и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никаких возила типа аутобуси, камиони или тако нешто нема кад сте Ви дошли тамо, али заробљени улазе у хангар?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да, не сећам се ја кад сам отишао они су већ улазили, значи улазе у хангар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико их је?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Колико њих је било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Ја мислим негде око 150, 200, не знам тачан број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико их је напољу кад сте ви дошли?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Па било је једно 50-ак сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 50-ак?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: 50-ак је било сигурно, 40, 50 исприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сами одлажу те своје ствари кесе?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да у колону једну иду и са стране где су им сигурно не знам ко им је одредио остављају ту ствари што имају и улазе у хангар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их неко туче, удара?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Па било је и тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то ради?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Сад, да ли су територијалци или су резервисти ја не знам јер ја те људе које сам тад видео видео сам их први пут и задњи пут. Никад их нисам ни пре тога ни касније тога видео да ли су резервисти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете било је и тога, како то раде?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Па шутну га песницом ударе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били наоружани ти територијалци, добровољци?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их ударају оружјем или каквим оруђима, моткама, палицама?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Мислим да сам видео само једанпут да је један палицом ударио једнога значи за палицу могу да кажем а за оружје не. То нисам приметио или нешто остало нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Вама је пренето наређење Јана Марчека да чувате стражу код тих заробљених, да ли сте се јавили тамо некоме везано за то да Вам се одреди где ће Вам бити стражарско место итд., шта се дешава у том смислу Вас питам?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Никоме се нисмо јавили, отишли смо тамо кад су они ушли сви унутра ми смо ушли они су поседали, са стране су имали неко сине, слама не знам шта је имало, они су ту сви поседали, ми смо ушли унутра, шетали смо нормално лево, десно, имало је ту кажем још тих територијалаца,

добровољаца, онда један сто је био не знам тачно ко је узимао податак од свакога, име, презиме, шта ја знам сигурно националност нисам ишао да видим шта је тачно узимано од њих, да се значи направи списак свих њих који су ту били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај што узима те податке ту, пише?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Стварно не знам, ја сад сам чуо од Саше што је претходно сведочио да је ту исто био неко из наше јединице, не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте то чули од Саше?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Кад смо причали он каже дал није неко био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем кад сте чули од Саше?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Сад кад смо долазили, кад смо причали подсећамо се 14 година је било заборавио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ми смо морали овде да га подсећамо да би се сетио да је било неког пописивања, а ето Ви у доласку овде сте причали био је из наше јединице?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не, ја кажем он каже да ли је неко био из наше јединице да пописује те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас он питао кад сте долазили у суд?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не кад смо долазили него кад смо дошли аутобусом нормално. Аутобусом док смо долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У аутобусу док сте долазили одоздо из Баточине и Лапова јутрос, добро?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да. Ја причам што знам и што се сећам, значи нема потребе да лажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад кад сте разговарали о томе, да ли сте се подсетили ко би могао бити тај ко је пописивао?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Малопре сам рекао да не знам, стварно се не сећам, стварно се не сећам, значи да се сећам ко је пописивао зашто не бих рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Гавриловић Мирко? Не говори Вам то име ништа? Малопре Вас питах за Новковић Јован, а да ли Вам што значи надимак «Јоца Кафић»?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Јоца Кафић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и то Ван ништа не говори?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Тај сигурно није био код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како изгледа то пописивање сад?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Па кажем Вам имао је један сто, ту су долазили један по један, давали њихове податке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај седи за столом и пописује?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да, били су ту неколико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неколико њих је било ту за тим столом?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да, да ли су ту територијалци, да ли су добровољци, да ли су који су стварно не знам, нисам био близу тог стола и не знам које су податке они давали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли доводе заробљене или заробљени један по један сами долазе или их прозивају, позивају, како то изгледа у том смислу Вас питам?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Ја мислим како су седели, да како ко дође на ред тако долази и даје податке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, дакле по том редоследу?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их неко доводи и одводи назад на место?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Па могуће, не могу значи да тврдим да неко је био задужен да свакога спроведе до тог стола, сад не могу тачно да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви ушли у хангар са Миљићем, јели то већ пописивање почело било или тек касније?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Па сто је био постављен, ја мислим да није било почело још јер су већ кажем ти један је део већ био у хангару, а један је тек улазио и кад су сви ушли ми смо онда и ми ушли, значи ми нисмо ушли док нису сви заробљеници ушли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: како изгледају ти људи, Ви кажете заробљеници, како изгледају они? Прво да ли су у униформама или су у цивилу?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Сви су били у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви су били у цивилу?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Сви су били у цивилу, али то се и примећује један већи број да се пресвукао, да је био у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему Ви то примећујете?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Па због тога на пример, ево један примерк један је обуо ципеле а да му је 3 до 5 броја можда мањи примера ради или панталоне неке до колена не може да обуче, мајице неке, то је било зимско хладно време нису имали јакне, нису били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то Ваше неко закључивање или Ваше лично закључивање на бази онога што сте видели? Да ли је било повређених људи међу њима, у завојима?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Било је, знам да је имало двоје, троје завијених глава, један мислим чак да није имао ногу до колена, била му је све крвава завијена са завојем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас добро чуо?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Један сигурно није имао једну ногу до колена, била је завијена сва у крви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема ногу, одсечена нога до колена и тај део у завоју и у крви? Разумем. Да ли је било жена, деце?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Деце није било, мислим да је једна жена била само једна особа да је женска била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нам знате о њој рећи, млађа, старија?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Па ја мислим да је била средњих година 35 до 40.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је била обучена, у хаљину, сукњу или можда панталоне или тако што?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа друго за њу карактеристично?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Мислим да је била плава, косу до рамена, праву косу, плава, причали су онда да је она радила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крупна, дебела, витка, танка?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Мршава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су причали?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Мислим да су причали онде људи да је радила она у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У болници?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да. То само што сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте тамо док су улазили у хангар да је било тако и ногом и руком и песницом па и палицом, а унутра у хангару?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Па унутра кад смо ушли није било, било је мирно, све нормално, неки људи су се мало шта ја знам псовали, викали, али нисам видео да тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је кога псовао?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Па ови, или територијалци или добровољци, кажем ја њих нисам разликовао, нисам знао који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те заробљене јел?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да, неко ми се представљао као да је теороријалац, неко као да је добровољац, мада нисам са свима нормално контактирао, контактирао сам са њих три, четири само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви сте причали са неким од тих људи?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко су они, именом, презименом, надимком?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не, то само кажем док сам ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било ословљавања међусобно да се ословљавају именима, надимцима?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Разумем Вас, ја ниједно име нисам ни чуо ни надимак ништа стварно нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како изгледају ти људи, кажете територијалци, добровољци, како су обучени, по чему Ви то закључујете да су они територијалци, односно добровољци а не војници ЈНА?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Што сам причао с њих неколико њих двоје троје рекли су да су из Вуковара а једно двојица су ми рекли да су добровољци, да су ту као од првог дана на основу тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су обучени?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: У војна одела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У војничке униформе, које пошто је било више?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Па од 90% су били униформисани војно, неки су појединци можда имали неку цивилну јакну, значи углавном су били у војна одела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали капе какве?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Па имали су неко је имао капе војничке, неко је ја мислим да један што представио ми се као да је добровољац да је носио неку шубару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шубару?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да. Мислим да је један носио шубару, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је тај добровољац, да ли се сећате шта је рекао одакле је?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не, нико се није представио тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, па добро.

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не знам одакле су стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако већ разговарате у том смислу па сад питам Вас да ли је каквог батињања, туче било у хангару, рекосте било је вике?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Кажем Вам било је вике кад сам ушао, после тога дошли су пола сата, сат времена кад је прошло ушли су једно три, четири што нису били пре тога тога, значи нису били кад сам ушао тај период нису били, дошли су накнадно њих три, четири, не знам ни да ли су територијалци, не знам ни да ли су резервисти ЈНА, редовни, не знам. Ушли су, то су били млађи људи око 20-ак година, знам да је један од њих пришао једном и рекао му «зашто си ми убио брата».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто си ми?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: «Убио брата».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме је пришао, неком од тих заробљених?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: да. Овај је ћутао ништа није причао овај га само шутну један пут у груди, окренуо се и изашао, отишао и више га нисам видео, само то што сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било пуцања ту?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Пуцње да ли сте чули, пуцање?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Пуцње смо чули тамо напољу негде, вани у даљини, али у хангару не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви отишли, колико је сати отприлике кад сте отишли до хангара?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: У хангар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то до хангара кад сте?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Па то је већ негде исприликe не знам тачно време али мислим негде 6, 7 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увече?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да, већ негде мрак пао исприликe не знам тачно баш, али предвече 6, 7 можда и мало раније није то зимско време пре смркава, стварно не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, да ли је био пао мрак кад сте дошли или није у том смислу?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Па није онако сумрачак већ се, смркава се разумете, значи оно мрак тоталан био, није ни дан био већ је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво је било осветлење у хангару?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Осветлење ја мислим да су имали неку лампу, шта су имали не знам, али било је неко осветлење видео се унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видело се унутра?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да. Лампе су имали, шта су имали стварно сад да Вам кажем то тачно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је по Вашим проценама, по Вашим проценама тих територијалаца, добровољаца, колико их је, колико их има?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Ја мислим не знам тачан број, али ја мислим негде око 15, 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сви су у хангару?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Кад смо ушли били су њих 10-ак, неки су били вани, неки су били унутра нису значи сви пошто су улазили, излазили, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај официр који је дошао са вама где је он?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Он нас је оставио мислим да је и отишао, био је један ту шта ја знам колико се задржао и ја мислим да је изашао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је отишао?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте Ви радили ако сте ту дошли да чувате стражу, јел сте чували какву стражу?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Па шта ја знам ту су били доста кажем ови други, једноставно они су само шетали, стајали смо тамо, овамо ништа стражу неку шта ја знам није ни требала да се посебно даје, шта ја знам. Као неко обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте остали тамо?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Ја мислим негде око 2 сата исприликe тако нешто, нисам баш сигуран, али негде око 2 сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте се вратили? Да ли је дошла смена или вам је речено да ће доћи смена или шта?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да, није дошла смена, почели су да изводе по 7, 8, 10 једну групу из хангара од заробљеника и водили су их где су их водили не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је водио, ко их изводи и ко их води?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Па воде их ови што су били ту што кажем не знам да ли су територијалци или су добровољци, не знам ко једна група, значи не све има који људи ту остају, који су ту, неки их одводе, где их водили, наравно пошто смо чули, нисам видео значи не могу да тврдим да су их стрељали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али изводе их из хангара?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да из хангара и воде их негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, где, пешке па видите ли их где их воде, шта се дешава?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Па не можемо да видимо ту су врата велика затворена метална, отворе врата, изведу колико изведу људи, врата се затварају, шта ја знам где их воде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било тамо каквих камиона, трактора?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Па причали су, чуо сам значи нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте шта видели?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Чуо сам да су их водили у приколицу од трактора да су их возили, е сад то нисам видео то не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте видели?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули рад какве машине, аутомобила, камиона, аутобуса?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Камиони, чуло се нон-стоп, трактори су се чули нон-стоп напољу да раде. То је нормално то је било пуно војске, значи пролази се шта ја знам ко иде и ко кога вози и где иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пролази се па шта мислите на пут неки којим војска пролази или шта?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Кажем Вам да су ту дотеривали цивилна возила одмах преко пута хангара ту близу нема на 50-ак метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада истовремено док сте Ви ово у хангару дотеривали су и та цивилна возила?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Дотеривали су и пре тога и након тога исто су стизала та возила, одакле су дотеривали, не знам ту су били доста возила можда 150, 200 возила су били сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете изводе по колико?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Па не знам број тачан, 5, 6, 7, 8, 10, не знам ја нисам гледао ни бројао знам да по једну групу одреде и изводе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то одређује да ли сте запазили некога посебно?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Један број од тих људи не знам не могу да кажем да ли су територијалци или су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко конкретно међу њима то одређује или како то изгледа у том смислу?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: То не знам, то нисам приметио да ли конкретно неко појединац то ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то по списку оном који је прављен да ли се то ради по том списку или како?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Нисам сигуран, али мислим да није по списку, мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то извођење из хангара иде истовремено док се врши ово пописивање, док се прави овај списак?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да, још списак није био направљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А већ изводе, а колико је таквих група изведено док сте Ви били присутни?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Ја мислим да једну или две нисам сигуран али мислим мали број, онда је одмах дошао капетан и мене и Миљића је повукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је дошао?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Капетан је послао исто војника или курира ко је тад био не знам и рекао нам да ми повучемо се назад у јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На кога мислите, на Марчека?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Марчек није лично него је послао неког шта ја знам сад не могу да кажем тачно не сећам се да ли је војник био или курир или неко од резервних официра стварно не знам рекао је само, рекао је капетан да се ми повучемо назад у јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај је остао да пописује и даље кад сте ви напустили хангара?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било војних полицајаца?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Унутра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, унутра, напољу?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Могуће кад су долазили да су били, могуће да су били кад су стизали они нисам сигуран али могуће да су били код хангара, сад дал беше и унутра су били не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било официра тадашње ЈНА?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Активних?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је уопште изузев Вас двојице било тамо активне војске?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Ја мислим да није сем Јан Марчека он је био активна војска он се није ту задржавао не сећам се ни да ли је ушао можда 5 минута и изашао је, не сећам се нисам значи сигуран у то јер он је код нас у јединици једини био активан од официра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате ко је капетан Везмаровић? Не знате? Он је био командир чете војне полиције ове ваше 80. бригаде?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не знам ја војну полицију не знам где је била смештена нити сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он каже да је тамо био са неких 15-ак, 20 војних полицајаца све то време о коме Ви говорите?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Све време у хангару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и развлачио неки канап да одвоји заробљене од остатка људи, да успостави ред у том смислу, а Марчек нам је рекао да је вас двојицу и још неке одредио да помогнете у том успостављању реда, а не да чувате стражу, како Ви рекосте?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Па добро ја сам добио као стражу, ја не знам који сам ја ред тамо требао да проведем кад су људи већ били смештени, поседали ту на сламу, шта сам ја требао да то не знам, не сећам се чак можда ћу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте изашли напоље из хангара, да ли сте тада видели те људе који су изведени напоље тих 8, 10?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не, никог нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никог није било ту?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Били су ту неколико који су стајали у мраку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко су ти?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: У војним униформама нисам могао да видим ко су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А заробљених да ли је било ту напољу?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Заробљени ту нису били испред хангара кад смо ми излазили нису били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било одвајање какво заробљених по неким групама?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Док сам ја био није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутар хангара па да су неки одвојени поред врата с леве стране, с десне стране итд.?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Јесте један број је седео на слами, а један је седео поред зида с десне стране, али ја не знам да су сад одвојени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је било неког одвајања, да?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не знам да ли су они одвајани ту или тако су сели, не зна јесте један део седео кажем на тој слами, а један је седео десно поред зида, е сад да ли су они одвојени или нису не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете чули сте пуцње споља, али из ког правца?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Шта ја знам из ког правца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то близу тог хангара?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Па добро шта ја знам из кога правца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то близу тог хангара?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Па добро, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вашим неким проценама?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Можда 200, 300 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво је то било пуцање, појединачни пуцњи или аутоматска паљба или?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Ја сам чуо неколико пуцњи, значи појединачних, значи неколико пуцња појединачних што то нисам никакв значај давао јер је то тамо у то време пуцњи су се чули стално тако да је то било нормално за мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте урадили кад сте се вратили назад на Ваше место командно?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Ништа једноставно то је већ било не знам колико сати исприлике око 9, 8, 9, 10, не знам отишли смо и легли смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тада током ноћи чули пуцњење?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Право да Вам кажем нисам, нисам ни обраћао пажњу да чујем, значи и ако шта ја знам сад не могу да се сетим ако се чуло, то је било нормално у то време да се чују пуцњење, то је било нон-стоп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Контактирали сте са тим неким ето рекосте и територијалцима, а и са неким добровољцима, видите да неке људе изводе напоље, да ли знате шта се дешава, да ли има неке приче о томе шта се дешава, шта се то ради, где ти људи иду, разумете ту у хангару да ли има приче у том смислу и шта Ви закључујете шта се са њима дешава?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Нисам закључио ништа него чуо сам значи нисам ни са ким контактирао да питам где их воде и шта, него ето кад стану двоје, троје, кад идете шетате онда сам чуо да их воде у неки други хангар, да их као смање да не буде велики број у једном него да их разместе. То сам само чуо, кажем нисам контактирао да ми неко лично рекао него кад сам пролазио чуо сам од њих двоје, троје кад су стајали као премештају их у други хангар да не буде велики број у једном. То сам само чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је, колико рекосте да сте били на Овчари?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Два, три дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два, три дана, да ли је претходних дана или каснијих дана да ли је било исто довођења људи тамо на тај хангар?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не, док смо ми били не, само то вече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само те једне вечери? Ми имамо овде нека сазнања да је то било у три вечери да су тамо људи довођени, знате?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Ја док сам био, значи знам за то једно вече и то једно вече сам ја био. Ми смо одмах сутрадан вратили се поново у Вуковар, ја мислим да сутра, можда и прекосутра, али ја мислим одмах сутрадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратили се у?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: У Вуковар да, одмах у Вуковар где смо и били пре овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто? Да ли знате зашто?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Па ето зато што се чуло да су их пострелјали ове заробљенике, пострелјани и да смо ми отишли онда, зашто не знам. Значи то што смо чули значи нико од нас то није ни видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви чули да су ти људи?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Одмах ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах ујутру?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да. Сутрадан нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога Ви лично сте то чули ако знате?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Па нико лично нама није дошао да каже, него ето каже онај чуо ово и оно и то се час међу војском прошири.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако се проширила прича?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Сад ко је од кога чуо стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тада када сте изашли из хангара да ли сте тада видели ту близу какве камионе, тракторе или?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Имали су ту паркирани ту камиони, имали су ја мислим да је један трактор паркиран са приколицом или не знам како да назовем са цирадом био је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Испред хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш испред хангара кад сте ви?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Кад смо излазили ту је стајао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био празан или?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Празан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Празан? Можете ли нам га мало ближе описати по неком Вашем сећању, кажете са приколицом па са цирадом?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Па цирада мислим да је имала на приколици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Цирадом покривен, а трактор тачно који је био не сећам се нисам га уствари ни видео у мраку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је био паркиран, ту кажете близу хангара?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Па можда 10-ак метара од улаза кад сам излазио мислим да са десне стране је био једно 10-ак, 20 метара ту стајао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је радио у смислу да је укључен мотор вио или да ли сте видели фарове на њему укључене?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било путничких возила ту поред близу испред хангара?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Испред хангара није, било је овамо с леве стране где су паркирана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су она возила која су?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да, али нисам приметио не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви чували какву стражу поред тих возила?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Наша јединица је чувала, ја лично нисам, али моји јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Чували су и те ноћи су чували и у току вечери кад су долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И те вечери су чували стражу поред тих возила?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Кад су возила долазила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ове вечери о којој говорите Ви да сте били у хангару, да ли су те вечери припадници ваше јединице чували стражу поред тих возила?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Ја мислим да јесу и у току целе ноћи су чували.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично нисте?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миљић нам рече да сте чували стражу претходне вечери?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Код?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код тих возила?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Ја, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он и Ви?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Ја и он, ја нисам чувао код возила сигурно. Ја код возила нисам чувао стражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су та возила дошла у односу на овај дан о коме говоримо, ја сам Вас разумео да су та возила дошла истог тог дана када и ови заробљени у хангар?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Ја не могу да тврдим али мислим да истог тог дана су долазила возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он нам каже, Миљић нам каже да је он претходне вечери давао стражу поред тих возила, што би значило да су она претходне вечери тамо?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Могуће да су долазила нека и претходног дана па су они давали, јер ја сам стражу давао испред зграде где су били официри. Ја сам ту био одређен, значи ја сам ту давао стражу, е сад да ли су возила неки број возила дошли претходни дан и да су они давали стражу тамо ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било људи тамо у хангару који леже на патосу?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Који људи не разумем, од заробљеника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тих заробљених да ли неко лежи на патосу?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не на патосу, лежали су на тој слами.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: : Не на тој слами него овамо?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Седели су доле, нису лежали, углавном седели. Тај део један што је поред зида био они су седели доле. Има нормално који су и стајали, ови су на слами седели, ови су поред зида седели, један део

је тамо где је тај сто био стајали су сигурно, ја мислим по мом закључку да су чекали да их упишу јер су били близу стола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас добро схватио, не знате ко је Миладиновић Милован, не? Миладиновић Милован је био Марчеков заменик неки у чину капетана или капетана прве класе, Марчеков заменик?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Миладиновић Милован, надимак неки да ли можда знате? Не знате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо надимак.

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Па сигурно чим је био заменик мора да га знам по имену не могу да се тачно сетим, значи ако је био заменик ја га морам знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је ваш командант бригаде тада био? Знате ли ко је потпуковник Војновић? Не знате, добро? Јесте ли међу тим територијалцима, добровољцима итд, видели иједног официра изузев овог који је вас довео?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Ја мислим да нисам видео никога.,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никог? Јер Марчек каже да је он дошао са вама двојицом и са овим Миладиновићем тако отприлике око 6 сати увече код тог хангара, била је гужва испред хангара, није ту било никаквих људи који улазе тек заробљених, него су већ у унутрашњости хангара?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Мислим да су већ ушли сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви су већ ушли, они су дошли око пола два, два, знате?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Један број кад сам ја отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер Марчек и о томе говори да тада излазе из аутобуса и улазе у хангар одлажу ствари?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Ја кад сам отишао већи број је већ био унутра, један број је улазио, то је сигурно тога се сигурно сећам, то је сигурно, један већи број је био унутра, један је тек улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек улазио, добро? Даље, Марчек нама каже овде да сте вас четворица дошли па су вас зауставили на вратима, на улазним вратима од хангара да су зауставили неки територијалци али су вас пустили зато што су неки војни полицајци који су тамо њега препознали као капетана, активног официра и тако па сте без проблема ушли. То прича Марчек. Па причао је да је атмосфера мучна, да територијалци прозивају поједине у овом смислу да су вршили неке злочине итд, а Везмаровић покушава да развуче неки канап па да их раздвоји, да једне од других раздвоји?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Тога се стварно не сећам, тог канапа да је то развучено, тога се не сећам, видео нисам. Значи можда је било пре тога него што сам ја већ ушао у хангар, можда тада они су то радили, не знам то нисам видео. Не сећам се ни да је Марчек нас одвео, не кажем да је он један период мали можда 5 минута то сам и рекао мало пре да је био, можда 5, 6 минута и да

је отишао. Ја сад не сећам се да је баш отишао с нама. Нисам значи сигуран. Не сећам се да је он нас лично одвео. Могуће али не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад Миљић који је био с Вама све време ништа од овог што сте видели није видео, знате?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не знам. Ја сам рекао оно што знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На нека питања и подсећања присетио се стола и пописивања али он каже када сте ви дошли, вас двојица када сте дошли, каже да вас је довео Марчек а не тај неки капетан, него баш да вас је довео Марчек?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Кажем да се не сећам, ја мислим да је неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је и Марчек дошао по вас па вас вратио назад, а Ви рекосте ваљда послао неког?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Ја мислим да је послао, не могу све да се сетим то је 15 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Елем, али оно битније он не види никакве заробљене који тек улазе у хангар па да их неко ту удара и туче за то време да ствари одлажу, он ништа од тога не види, он је само видео да су људи у хангару, да су ту и заробљени и људи у маскирним униформама итд?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да ту је било доста људи испред хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се ништа не дешава, никакве неуобичајене активности, присети се пописивања и тако се задржасте ви 2 сата и вратисте се назад, ето тако он прича, сад прије вас пола сата?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Шта је причао не знам, значи не сигурно не могу пола да се сетим шта је све било то је 15 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икада и с ким разговарали о овоме, да ли вас је неко позивао у полицију или пред какве друге истражне органе, да ли сте коме давали изјаве везано за ово, нисте никад никоме јел тако?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте остали у Вуковару након овога?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да ли 72 дана или 80 и нешто дана тако нешто, око два и по месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после сте све време били тамо на сајмишту?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Кад смо се вратили с Овчаре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, кад сте се с Овчаре вратили назад у Вуковар на том месту где сте и раније били, све време сте тамо провели?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да, све време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Када сте рекли да су заробљенике тукли, да сте чак видели да је неко и палицу употребио, да ли је неко покушао да заштити те заробљенике, те људе, да ли је уопште неко покушао да спречи ударање тих људи, да ли сте то Ви видели?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Нисам то видео. Нисам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А када су ствари одлагали па сте рекли да су кесе одлагали на страну, да ли сте видели да ли је

неких драгоцености било одложено са стране, да ли је било неког накита, новца, да ли је постојала нека посебно место за одлагање тих ствари, можда нека кутија или тако, да ли сте имали прилике да видите?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Нисам то видео.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Нисте то видели?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: То је било сам кажем вам кесе, торбе неке то је све гомила била, ту су бацали а остало.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: И ништа не чујете ко каже да се те ствари одлажу, ништа ту не чујете?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: И кад улазе у хангар не чујете ко каже да уђу у хангар?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: И кад групе изводи ни тад не чујете?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Па кога да чујем није ту један човек па да се само он чује то је галама, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како изводе те људе, како их изводе, да ли они иду добровољно или их вуку, разумете?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не, они ту стану њих, 5, 6, 7 и кажем Вам један број и нормално излазе. Значи не на силу, не да их туку, да их воде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било ту других хангара?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Ја сам чуо да је било, значи нисам ишао да видим, нисам видео, а чуо сам да је од тога па на горе да су били још хангари, е сад стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Говори о том изласку тих лица из хангара, да ли са тим лицима која излазе из хангара, ти заробљеници, да ли са њима одлази неко од тих територијалаца, добровољаца, резрвиста, било ко ко их прати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете шта Вас пита тужилац?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Кад излазе од заробљеника да ли још неко с њима иде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекли сте изводе их из хангара?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас заменик пита, шта то значи, да из хангара излазе само заробљени или излазе и ови који их прате?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не, то су били људи који су били ван хангара, који су долазили, њих троје-четворо, узимали по 5, 6, 7 и ишли са њима. Ови што су били други, они су ту и остајали. Они нису ни излазили ни улазили, они су ту и остајали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, значи, споља долазе неки који изводе поједине те групе?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно ту групу. Ви сте видели две?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Једну или две, чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једну или две?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да, нисам сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Када види улазак тих људи у хангар, тих заробљених лица и говори о некима који стоје ту поред, је ли то једноред или дворед кроз који пролазе ти који улазе унутра?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Нисам разумео питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте разумели?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, педесетак, једно педесетак заробљених је напољу?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они посебна група једна, која улази у хангар, или око њих, поред њих има ових других територијалаца, добровољаца и тако даље?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Било је ту око њих, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, да ли су опкољени, око њих?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: То је направљен, како да Вам кажем сада, са стране су стајали ти територијалци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са стране, па видим, подижете обе руке, да ли то значи, и са једне и са друге стране?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: И са једне и са друге стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па то је оно што Вас пита заменик.

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: А ови људи су пролазили ту и одлазили у хангар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Даље, молим?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: (пуномоћник оштећених) Ако су биле две групе извођене, једна, две, нисам сигуран, да ли сећате размака временског, ако су у питању две?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не могу да се сећам размака, јер нисам сигуран да ли сам видео једну или две.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Видели сте једну, сигурно?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Ови долазе споља?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Како врше одабир, по неком списку?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Пуштали су, сада, да ли је било једно, двоје, троје, четворо, не знам тачно и рекли су вас, примера ради, не знам тачан број,

вас пет, ајде идете са нама, они су устајали, нисам сигуран, питали су где идемо, кажу: идемо у други хангар да вас разместимо, они су устајали, значи у групи су изашли напоље.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Да ли он, боравећи ова два сата у хангару, је комуницирао са неким од ових територијалаца и да ли познаје некога од њих? Да ли зна њихове надимке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, питали, питали смо га. И по надимку.

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Ја сам те људе први пут тада видео и задњи пут и нисам чуо ни једном да се неко обраћа некоме по неком надимку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте, рекли сте.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: А о чему сте разговарали, да ли се можете сетити?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Па, могу да се сетим, да сам са једним разговарао, уствари он ми је причао, ето, на пример, њему је све побијено, нема никога, каже, шта ћу ја сада са њима да радим, чак је нашао некога на заробљеној страни да је радио са њим, шта ја знам, десет, петнаест година, каже, били смо пријатељи, каже: ево видиш до чега је све ово довело. У том смислу, значи, нисмо ништа конкретно причали, нешто битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Он се изјашњавао, али ја сада хоћу прецизно да ми каже, да ли је заједно дошао са Миљићем и да ли су све време били заједно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Онда, рекао је да је један добровољац имао шубару. Да ли је од свих тих добровољаца приметио да исто тако има неку, условно речено, цивилну капу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан. Питан је и он је рекао – шубару.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је приметио приликом уласка ових, то када су их батињали, када улазе заробљеници, да ли је приметио да се над њима врши претрес?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте питање?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да, нисам приметио да врше претрес, само, кажем, како ко улази, он пре хангара пре него што уђе, што је имао ствари, он је одлагао. Значи претрес неки, то нисам приметио.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У односу на ово вече када је био са Миљићем у хангару, претходне две вечери, где је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то знате? Нама, нама одговарајте господине Петковићу. Пуномоћник Вас пита, да ли знате где сте били претходне вечери?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Две вечери претходне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су биле Ваше активности?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Ја сам само стражу давао код куће где су били официри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претходне вечери?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је са тог места где је чувао стражу, где су били официри, могао да има преглед да види шта се дешава код овог хангара код кога је био касније?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имајући у виду, како то изгледа тамо на лицу места.

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Хангар се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Види се?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Када дајем стражу, види се.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Значи, могао је да види шта се дешава?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Могао сам хангар, не унутра, у хангару не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А хангар и околину?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Види се, види се.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли зна где је било командно место његове бригаде, команде бригаде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бригаде?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Бригаде 80. моторизоване?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја немам више. Хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли може да се сети, када је и на који начин је то чуо када је рекао да су овим које су изводили, рекли водимо вас на неко друго место у хангар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, сада је објаснио. Сада је објаснио. Они питају где ћемо, водимо вас у други хангар.

НАТАША КАНДИЋ: Заробљеници питају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, да, тако је рекао.

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да, рекао сам да је неко од заробљеника, значи чуо сам, био сам ту на десет-петнаест метара где идемо, неко је добацио, каже, идемо у други хангар, да вас разместимо, каже, велики је број ту, правите буку.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећа та жена коју је видео, да ли је имала нешто на лицу? Да ли је имала наочаре?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Мислим да није, нисам сигуран, али мислим да није имала наочаре. Рекао сам да је била плава, имала је праву косу, негде до рамена, мршава, омања жена.

НАТАША КАНДИЋ: Средњих година?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Па, ја мислим да је од 35 или 40, тако исприликe.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је сутрадан, када је чуо шта се догодило на Овчари, да ли је отишао до хангара, можда?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не. Нисам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је неко други, од Ваших војника, другара?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Нисам чуо и не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте, пошто сте ујутру чули и Ви и други, препричавало се, да ли сте капетана Марчека упознали са тим шта сте чули?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Ја нисам лично га упознао, да ли је неко други од војске упознао, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли имали утисак, да ли капетан зна или не зна?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Па, лично ја мислим да је и он то чуо, сада да ли је он донео одлуку да се преместимо због тога или је њему наређено, то стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је чуо, да ли је било неке истраге око тога?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Одмах тих дана или касније? Нисам чуо ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ГОРДАНА ЛОЗНАЛИЈЕВИЋ-ДАНИЛОВИЋ: Да ли се сведок сећа у групи када је извођена група, да ли је у тој групи изведена и жена о којој прича?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да ли је изведена и жена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, та жена?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Ја мислим када сам ушао, да је жена већ била унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питање када је изведена та једна група напоље у други хангар, да ли је, можда, у тој групи била та жена?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Мислим да није, нисам, значи сигуран, мислим да је она остала, када сам ја отишао, мислим да је она остала, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ГОРДАНА ЛОЗНАЛИЈЕВИЋ-ДАНИЛОВИЋ: А да ли сте можда још нешто карактеристично запазили у изгледу те жене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ја сам то питао сведока.

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Ништа, како сам и објаснио, тако нешто се исприликe сећам, друго ништа нисам запазио.

АДВ. ГОРДАНА ЛОЗНАЛИЈЕВИЋ-ДАНИЛОВИЋ: А да ли сте касније чули шта је било са том женом?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не.

АДВ. ГОРДАНА ЛОЗНАЛИЈЕВИЋ-ДАНИЛОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања?

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Када сте ушли у хангар, када сте дошли тамо, нека од лица су Вас пустила да уђете, вероватно? Да ли су то била иста лица која су на вратима хангара и пуштају да се изађе, да изведу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нисам схватио то. Ја нисам схватио то.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Да ли иста лица чувају стражу на улазу у хангар, и када они долазе и када се изводе заробљеници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо, не можемо тако. Ја сам питао сведока, па он у том смислу, није рекао да им је неко спречавао улазак.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Не, не, нисмо се разумели, председниче. Ја само питам, да ли су иста лица на улазу у хангар, када они долазе, чувају врата и?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, није он рекао да неко чува врата, о томе се ради.

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Нико није стражарио на вратима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, па онда не можемо да питамо, да ли исти стражаре, је ли тако?

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Нико не брани улазак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Нико није ни стражарио на вратима, ни када су ушли, нити када су улазили, ни када су излазили. Нико није конкретно стајао на вратима да стражари.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Да ли сте Ви успели да учите ко командује поступком према заробљеницима, ко је, да ли уочавате ко одређује ко ће да пописује, ко ће коју групу да изведе, да ли то примећујете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу, да ли неко тамо командује, води главну реч, одређује, одлучује, то Вас пита пуномоћник?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Већ сте ме питали то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте запазили некога таквог?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или то ради свако ко шта стигне?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Па, исприлике, тако нешто је изгледало. Значи конкретно, нисам видео да један или двојица, да су они то одлучивали о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Мада мене није много интересовало да сада ја баш запажам ко ће шта да ради, гледао сам што пре да прође време, па да одем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Петковићу, Ви присуствујете једном вишесатном дешавању, где има неких ствари које се предузимају према заробљеницима? Одлажу ствари, претпоставка је да је то неко наредио да се те ствари одложе? Врши се њихов попис. Претпоставка је да је неко наредио да се врши тај попис? И којим редоследом и како и тако даље. Одређује се извођење једне групе људи, опет је наша, свих овде претпоставка да неко одлучује, одређује да се то ради, па Вас то пита пуномоћник и ја? Да ли сте запазили да неко нешто одлучује, одређује, наређује и тако даље?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Разумео сам питање. Кажем, никога нисам конкретно приметио да наређује, да води главну реч шта ће и како да се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Никога нисам приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Када нема тај одговор, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Каже да је приметио у хангару, говори територијалци, добровољци, резервисти. Па, по чему?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исправио се, исправио се.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Дозволите председниче, ја ћу га питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем, исправио се.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Шта он под резервистима подразумева? Шта он подразумева под резервистима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао, он је заиста рекао у старту, резервисти, али се, потом, исправио и рекао, не, не, добровољци.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Не, не, он ће нам објаснити, председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Нека објасни сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Шта су резервисти по њему?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су резервисти по њему?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Немојте Ви, председниче, молим Вас. Нека он каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Резервисти су они што су као и ја добили позив да учествују у рату.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Па, је ли било у хангару резервиста?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Није било.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: По чему знате да није било у хангару резервиста?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Па, зато што је на Овчари, тамо је била моја јединица.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Не, питам Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, немојте тако да комуницирате са сведоком.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Нећу, нећу. Објашњава да није било резервиста, зато што је седиште било резервиста на Овчари.

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: И мојих тих људи, сем мене и Миљића, рекао сам, да није био од нас нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковићу, Петковићу, бранилац Вас пита, у хангару?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да, у хангару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било, изузев вас двојице, да ли је било резервиста, то је питање браниоца? У хангару, те вечери тада, у хангару?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Рекао сам, значи, да није било. Рекао сам да није било.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Ја сам га питао, по чему он то зна да није било? Како он разликује резервисте од територијалаца, добровољаца и активне војске?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Зато што сам контактирао са неколико од њих, причали су, значи, нису причали лично себи, него рекли да су територијалци, ови су други причали, ми смо добровољци. Значи, на основу тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само на основу тога?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По начину облачења, тј. по униформама које носе?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: По облачењу не може да се закључи.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Е па то Вас питам. Значи, по облачењу не може да се закључи?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Нисам ни рекао да се закључује по облачењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Је ли било официра у хангару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Он је рекао да није било официра. По чему зна да није било официра, је ли он то гледао или, по чему закључује?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Ја сам рекао да нисам приметио официра, официр је другачије обучен од других.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Нисте приметили? Ви сте рекли да није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, браниоче, ја се бојим да овај начин комуникације са сведоком, не води ничему. Ви директно комуницирате са сведоком, па не чекате.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Како год се пита сведок, наводи се да ли је било територијалаца, добровољаца и више ничега није било. Из исказа осталих сведока проистиче да је било официра, зато га питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Питам га да ли он то тврди да није видео, ништа више да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, рекао је то. Даље молим?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Каже не зна датум када је био. Да ли зна када је био пад или ослобођење Вуковара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Колико дана после тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Отприлике?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да определи, али говорио је о 18. и каже да су они после тога два – три дана били на Овчари. Добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сведок зна где је локација Грабово?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Локација?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Грабово?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икада чули за Грабово?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Грабово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Колико је све заједно било људи у хангару, осим заробљеника, значи ових који су били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то, рекао је то, питали смо га.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, Ви сте га питали нешто друго, па мене интересује тај број?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је колико је било заробљених, по његовој процени, рекао је колико је било ових.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви сте га питали колико је било добровољаца, територијалаца, ја питам, колико је све заједно било људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, сада да сабирамо?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Са заробљеницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте молим вас, колеге, немојте да, дозволите мени да ја ово водим. Шта сада да питамо, да тражимо од сведока да сабира?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли може да опише та лица која су вршила попис и била за столом?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај ко пописује, шта бисте закључили за њега? Територијалац, добровољац?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Стварно се не сећам ко је пописивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у реду, не сећате се ко је пописивао, али шта бисте за њега закључили? Ви сте закључили да су ови унутар хангара територијалци, добровољци, рекли сте, на основу чега сте то закључили. Рекосте да нема резервиста изузев вас двојице, да нема резервиста тамо, па је само наше питање, тај који пописује, тај који уписује, шта бисте за њега закључили, ко је? Територијалац, добровољац? Разумете?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Знам, да се сећам ко је пописивао, ја бих, значи, знао исприликe да ли је то отприликe територијалац или је неки од резервиста. Стварно се не сећам фаце човека који је пописивао. То је било неколико њих који су седели, стајали, уствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Следеће питање је, да ли је он за та два-три сата у хангару, да ли је он једном излазио напоље?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време сте тамо?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је овај његов друг Миљић излазио напоље?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: То не знам, јер ми нисмо били нон-стоп један поред другог.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када одлази Марчек, шта им каже? Да ли им нешто каже уопште, шта ће сада ту да раде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не каже он да је Марчек са њима дошао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли га тамо затичу?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не, ја сам рекао да је можда касније дошао, једно 5 минута, отприлике, ушао је и изашао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сада, ко долази, да ли неко долази са Марчеком, шта Марчек, да ли се њима обраћа, шта им каже, да ли им даје нека упутства?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да ли је дошао са неким, не сећам се, а са нама није комуницирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Вама није ништа комуницирао?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Тај трактор који каже, да ли он и његов друг када долазе, виде одмах тај трактор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Питан је.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када он први пут види трактор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, када је изашао напоље, када су кренули назад.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како он зна да су претходно вођени трактором и тако даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то рекао сведок

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, али он каже да су одвођени у групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извођени.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је он чуо рад агрегата некакав тамо?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Тачно, агрегати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Агрегат се чуо негде, сада тачно где, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Агрегат се чуо, то је сигурно. Али агрегат смо имали и ми у команди, где сам ја давао стражу. То је једно 500 метара од хангара, где су официри били. Сада да ли се тај агрегат чуо или се чуо неки други, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када се враћа у команду стана, шта он тачно ради, да ли онај коме јавља тамо шта је било, било шта тако, да ли разговара, да ли даје некакав рапорт, шта је видео и тако даље? Значи, послан је, каже, по задатку, да видимо шта се тамо дешава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте браниоче.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро.

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Ја сам рекао нисам уопште ишао после тога у команду стана, како Ви то кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него у спаваону.

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Где је остала војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са иким разговарали о томе?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командиром вода?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је био командир вода?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, сада иде једно логично питање, па да то питање мало појаснимо. Од почетка, који он задатак и од кога добија да иде тамо и шта треба да ради?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Он спомиње стражу, па неко чување реда, да ли може да се присети, конкретно, која је његова улога тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је. Како сте Ви суштински схватили то што сте ту? Ево тако.

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Нама су рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Речено Вам је што Вам је речено.

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Речено Вам је што Вам је речено, то сте нам објаснили и дошли сте тамо. И остали сте тамо два сата, кажете? Шта сте Ви схватили, зашто сте ту, која је ту Ваша улога, чему Ви ту?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Ја сам схватио да треба ту да будем поред њих, значи, да не би бежали, док не дође јутро, како су рекли, да ће их возити у Сремску Митровицу, да се установи да ли је неко нешто радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тиме што сте били ту два сата, пошто сте наоружани, у хангару сте, сматрате да сте тиме испунили тај свој суштински задатак?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче, ја мислим да је илузорно постављати даља питања сведоку, али ја бих молио да се овај сведок још једном позове. Морамо погледати, с обзиром да су искази других сведока официра и тако даље, дијаметрално супротни исказу предметног сведока, ми ћемо морати предложити и суочења. Стављамо сада генералну примедбу, да сведок има апсолутно селективно памћење, да су његови искази супротни исказима других сведока, и на крају, претпостављених и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је приговор.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Који су били исто у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даља питања, молим? Колега Дозет.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Сведок је у једном моменту поменуо улазак у хангар групе од три или четири младића, неких двадесетак година стари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, ја се извињавам, заиста не чујем. Ја бих вас молио, колеге, да мало тише коментаришете, јер ево, нисам Вас ни ја чуо.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Сведок је у свом казивању поменуо улазак у хангар тројице или четворице момака, старих двадесетак година. Да ли се сећа, да је међу њима био неко карактеристичан по томе што је имао мараму на глави или неку траку око главе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је мало, мало је сугестивно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: То није први пут да се поставља такво питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је у реду да питамо сведока, рекли сте заиста за ту четворицу који су извели ту неку групу, једну групу или можда две. Добро. Како су обучени, како изгледају, да ли су карактеристични по било чему?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не, мараму нити нешто да су имали на глави посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једино што сте запазили, то је да су млађи људи, двадесетак година?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да су били млађи, значи друго ништа, не могу да се сетим ишта да су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били у униформама?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Ја мислим да јесу. У војним униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У војним униформама?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којим војним униформама?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Тамо су сви имали исте униформе и резервисти и активна војска и територијалци и добровољци, сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када кажете исте униформе, мислите на униформе које сте Ви, конкретно, лично Ви имали?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ону СМБ униформу, је ли тако?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја нисам питао о тој групи која је изводила заробљенике из хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема друге.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Сведок је у свом исказу поменуо, да је у једном моменту у хангар ушла група тројице-четворице момака, старих двадесетак година, од којих је један пришао неком од заробљеника и питао зашто си ми убио брата, и ударио га ногом у груди. То није иста група која изводи, колико сам ја схватио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да чујемо, ја сам онда заиста погрешно схватио сведока, да је управо та група извела једну групу?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не, није тако рекао, а можда јесте.

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Ја нисам тако рекао, рекао сам што је господин рекао, да су ушли, значи док сам ја био у хангару, ушла су три-

четири момка, млађи, то што се напоменули, али питање је, јесу ли имали нешто на глави?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петковићу, Петковићу, нама се окрените, нама причајте, због тог микрофона ту. Дакле, та група није изводила, није она извела никога напоље, него само тај контакт са овим, зашто си ми убио брата и вратите се назад?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Да, изашао сам напоље и више га нисам ни видео.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Моје питање је било, да ли тај који удара тог заробљеника, или у тој групи, постоји неко ко је имао мараму на глави и кожно јакну?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Нисам то приметио.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Само бих молио да имамо исти третман у судници, сви који питају. Дакле, ако је сугестивно питање моје, да ли неко међу њима има мараму на глави, не видим да је сугестивније од питања да ли други заробљеник има наочаре? Молио бих да имамо исти третман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Молио бих да имамо исти третман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свако питање које ће допринети томе да се утврди идентитет жртве, без обзира колико сугестивно било, дозволићу.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Моје питање је да се утврди идентитет злочинца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозволићу, а ова питања нећу дозволити. И ја и Ви знамо због чега.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Мислим не видим разлику да се утврди злочинац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Апсолутне су разлике, апсолутне су разлике.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја претпостављам да је циљ свима да се утврде и злочинци овде. А моје питање је у том смеру. Да ли сведоку значи нешто име и презиме Петковић Спасоје, звани Штука?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Не, први пут чујем.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље молим?

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли је сведок пре овог сведочења овде са неким разговарао на ту тему, са полицијом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Ако је питан, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, питан је. Није, никада ни са ким. Даље молим? Оптужени? Имате ли још нешто да кажете, господине Петковићу?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Па, путне трошкове.

Сведок тражи путне трошкове на релацији Лапово – Београд и назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате износ?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: У једном правцу 280,00 динара.

А у износу од 560,00 динара укупно, што му се досуђује привремено на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, направимо једну паузу, немојте се још удаљавати, господине Петковићу. Останите са Миљићем, мало се одморите и тако даље, па ћемо наставити. Кажите браниоче?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Господине председниче, након ове паузе, односно након разговора између нас адвоката у овој паузи, ја бих хтео само да ми дозволите две реченице да кажем. Не бих хтео да било ко, ко прати ово суђење, схвати да браниоци имају било шта против тога да оштећени дођу до сазнања шта се десило са њиховим члановима породице. Нудимо, такође, сву могућу помоћ коју ми можемо да пружимо у том правцу. Моја примедба након реакције господина заступника јавне тужбе није била усмерена у том правцу, него, управо, да то колико год се трудимо да помогнемо у том делу, толико се трудимо да докажемо да лице због којег, да не помињем како се зове, је неко ко је чинио злочине над њиховим најмилијима. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то смо ми разумели, браниоче. Ми смо то разумели. Али циљ овог претреса јесте и да се утврди ко је страдао на Овчари и да се утврди које за то одговоран, апсолутно. Нећемо ништа нарушити тиме, што ћемо сведоке или било кога другога, питати, па чак и сугестивно, типа, да ли је тај човек имао наочаре или не, нећемо ништа нарушити, али ћемо нарушити право на одбрану и право на квалитетно утврђивање истине о томе, ко је за то одговоран, ако сугеришемо, у смислу, да ли је неко имао на глави шешир, мараму и тако даље. Због тога сам ја реаговао у том смислу, да на тај начин не можемо извлачити паралеле, мада потпуно разумем и због чега Ви то питате

што питате. И не само ја, него сви други. И знамо, наравно, на кога мислите. Ништа, сведоци Миљић и Петковић, обојицу уведите, молим вас. Кратко ћемо суочити ова два сведока, односно, пре свега, Миљићу предочити казивање овог сведока. Приђите молим вас, обојица за овај пулт за сведоке.

Претходно се констатује да је са претресом настављено у 12 часова и 20 минута, након паузе, ради одмора, те да су у међувремену, у 10,30 часова, приступили бранилац, адвокат Перковић и у 12,15 сати бранилац, адвокат Јеврић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Миљићу, неспорно, дакле, вас двојица сте били заједно тај један део времена на Овчари. Међутим, ваше приче се разликују. Господин Петковић нам прича, после Вас, да сте Ви дошли тамо у ситуацију када је сумрак, да ли је пао мрак, пре сумрак, да су заробљени делом још ван хангара и да улазе у хангар. Већина је ушла у хангар, али да једно 50-так људи још није ушло и улази кроз шпалир, значи кроз групу људи и са једне и са друге стране, из које групе повремено неко њих удара, било руком, било ногом, било и неком мотком. Ви нам о томе нисте говорили, а Петковић каже: јесте, то је било. Вас двојица сте били заједно ту. Коментар, Ваш коментар.

СВЕДОК САША МИЉИЋ: Знате шта, не могу ни да потврдим ни да негирам ту констатацију, али ја конкретно се не сећам тога шпалира и да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да одлажу тамо ствари поред улазних врата, да одлажу своје ствари, кесе и тако даље и потом улазе у хангар?

СВЕДОК САША МИЉИЋ: Тога не могу да се сетим. Колико се ја сећам, ја мислим да су сви већ били унутра, не знам, не могу тачно да тврдим, кажем Вам не могу ни да негирам, а не могу ни да потврдим то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже и да нисте отишли тамо са капетаном Марчеком, него са неким официром, али по Марчековој наредби да одете тамо и да чувате стражу поред тих заробљених? Да је то Ваш био задатак који Вам је само пренет од стране капетана Марчека, па нисте, дакле по њему, нисте отишли са капетаном Марчеком? Ви рекосте да јесте?

СВЕДОК САША МИЉИЋ: Не могу тачно да се сетим, али ја знам да је он био са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је Марчек у једном моменту тамо дошао, кратко се задржао и потом вратио?

СВЕДОК САША МИЉИЋ: Да, и потом се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али исто каже, да Марчек није дошао по Вас, него је некога послао да дође по Вас, па сте се вратили? Све то каже Петковић.

СВЕДОК САША МИЉИЋ: Могуће је, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите? Само гласно?

СВЕДОК САША МИЉИЋ: Нисам тврдио, рекао сам мислим да капетан није дошао да ме одведе после, него да је послао некога, значи, рекао сам, нисам сигуран. Тако сам изјавио. Дакле, да нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што је ту важније и битније, јесте што нам Петковић каже да је у једном моменту, он је видео да је једна група људи, 8 до 10 људи изведено из хангара од тих заробљених, изведено из хангара?

СВЕДОК САША МИЉИЋ: Ја се тога не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наводно да буду пребачени у неки други хангар? Ви нам тако што нисте говорили?

СВЕДОК САША МИЉИЋ: Ја се тога не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК САША МИЉИЋ: Ја се тога не сећам. Не сећам се тога. Могуће је.

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Ја то нисам изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Нисам изјавио да је изведено 80.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осам до десет.

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ МИЛАН: Ја се извињавам, ја сам чуо 80.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, осам до десет. И онда нам говори, када сте изашли напоље, после та два сата боравка у хангару, да је тамо био и неки трактор са приколицом, покривена цирадом, тамо десно од улаза једно 10 до 20 метара и то нам је он рекао?

СВЕДОК САША МИЉИЋ: Ја то нисам приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то нисте видели?

СВЕДОК САША МИЉИЋ: Не. Нисам то регистровао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведоку Миљић Саши предочише се казивања на битне околности сведока Петковић Милана и сведок даде своје коментаре и објашњења, како је то и евидентирано аудио и видео техником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала лепо, можете ићи. Ми смо са овим за сада завршили. Ја не знам колико сте упознати, ја сам наредбом да би све то стигло на време, пошто сада имамо само седам дана паузе, па потом настављамо од 07. до 11. фебруара, ја сам наредбом одредио да се за 07. до 11. фебруара, позову на претрес сведоци, ако хоћете то евидентирајте, Бранислав Прељић.

АДВ. ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Председниче, може ли по данима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете и по данима? Имате то у спису, али у реду. 7. фебруара Бранислав Прељић и Томислав Петерник, 8. Дујаковић Илија и Љубишић Мирко, дакле, 8. фебруара Дујаковић Илија и Љубишић Мирко, 9. фебруара Катић Душанка, Самарџија Раде и Нишевић Миле, 10. фебруара Миљановић Богдан, Ковачевић Стеван и Крунић-Протић Ранка и 11. фебруара Величковић Ђорђе и Најић Живко. Видите да су у питању сведоци, неки су сведоци одбране који су саслушани у претходном истражном поступку, неки

су потпуно нови, као овај Бранислав Прељић, то је онај новинар кога наводи господин Дуловић као некога ко је био са њим, Томислава Петерника, такође знате. Ја бих вас замолио да евидентирате због ваших обавеза, да их на време планирате, да би мартовски термини били у периоду од 21. до 25., не, не, не, значи 21. до 25 март, а резервишите и термине у априлу од 18. па до 23, је ли тако, значи ту седмицу, закључно са 22. априлом, само ради ваших обавеза, планирања ваших обавеза. Ја бих вас замолио да за ове фебруарске термине, да припремите ваше доказне предлоге, јер ми полако исцрпљујемо доказне предлоге тужилаштва. Има ту, наравно и видите неких сведока које суд позива, суд није одустао од њих, то су ови који нису дошли у овим терминима, њих ћемо чути у марту. У марту бисмо чули и вештаке обдуценте, али ја бих молио браниоце да припреме доказне предлоге и одбране за ове фебруарске термине, да бисмо ми могли о њима да одлучимо. И потом да имамо времена да усвојимо доказне предлоге и да позовемо евентуалне сведоке. И само још једно обавештење, да према информацијама са којима сада располажемо, неће бити изводљиво да се саслушају као сведоци, и ако је то тужилаштво предложило, дакле, нећемо моћи саслушати сведоке Шљиванчанина, Радића и Мркшића, не из разлога што Трибунал одбија у том смислу сарадњу, баш супротно, али они су нас обавестили преко својих бранилаца, у том предмету тамо, да одбијају да сведоче. Дакле, да не желе да сведоче због њихове специфичне процесне улоге, јер су за кривично дело у коме би требало да се појаве као сведоци, они већ оптужени пред међународним судом. Према правилима у том поступку и доказима у притворској јединици и тако даље, нема се могућности да се њих принудно доведе, дакле као сведоке, у судницу из које би се остварио видео линк, дакле, уколико они не желе, а они су нас известили да не желе, тако да је потпуно беспредметно инсистирати даље на њиховом саслушању као сведока, а шта ћемо у том смислу урадити, одлучићемо накнадно. Ја се захваљујем на сарадњи. Уколико имате примедби на транскрипте, као што видите, ми редом проверавамо, сарадници наши проверавају у том смислу и решењем вам које сте ви сви добили, решењем вас обавести о томе, које исправке се изврше у транскриптима, па бих у том смислу, волео и молио бих вас да то написмено доставите, да не губимо време овде сада, да редом не излазите и стављате у том смислу неке примедбе. Желите да се обратите суду, господине Вујовићу?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја се извињавам да ли може, пошто нисам стигао уписати имена свих, па да адвокати нам доставе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: И само још једно питање, пошто не знам како да објасним, да то није исправка, тако стоји у транскрипту, али се погрешно може протумачити из једног основног разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тумачење је једно.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Транскрипт је само верно бележење онога што је изговорено, а сада, како се то тумачи.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Одмах ћу Вам објаснити из једног основног разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе не можемо.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, само да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Зато што сам рекао да се слабо чује тамо и Станко је после тога изашао и рекао да се слабо чује. Па је испало када је сведок рекао, Тешић, да сам ја долазио код њега, ја сам рекао: да, да, да, разумете, у вези тога, то је страна 54 од 15.12., значи ја сам рекао да сам долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То напишите, напишите то господине Вујовићу, па ћемо проверити.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, тако стоји, али образложење зашто је тако, разумете? Не знам, да Вам кажем или да напишем? Могу укратко да одмах кажем? То је петнаест секунди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи ради се о томе, да ја јесам долазио пар пута, можда једно четири, пет, шест пута, али ја никада нисам од њега примио наредбу ниједну, никада нисам дошао сам, него са капетаном Радићем и значи, ово да, да, се односи само да сам ја долазио, да је истина, разумете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то би било неко објашњење. Кажите, господине Вујановићу?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја сам послао писменим путем 9. јануара Вама исправку, за коју мислим да није у реду. Ради се о Срећку Борисављевићу, па Вас питам, да ли сте то решили или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још није, још није, али иде то редом, сукцесивно. Пре свега се трудимо да што пре добијете транскрипте. Сада је питање, да ли ћете за фебруар добити транскрипте ове сада, зато што има само седам дана, пре свега се трудимо да то урадимо, а исправке ћемо у ходу правити и до завршетка доказног поступка сигурно ће све бити исправљено. И само обавештење браниоцима, већ смо нарезали један део, односно све до сада смо нарезали на компакт-диск, све комплетно транскрипте до сада смо нарезали на компакт-диск, закључно са децембром и он је отворен, дорезаће се што би рекли ово од јануара и све ово убудуће, тако да на крају доказног поступка имаћете на компакт-диску све транскрипте. Господине Атанасијевићу, ако баш морате?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добар дан. Господине председниче, ја сам опет добио за суд за Нови Сад, то сад 2. фебруара бих требао да идем на суд. Па сада не знам да ли ћу ићи на тај суд или нећу, да ли сте Ви тамо јавили или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сада нема услова да се Ви изводите одавде и водите у Нови Сад у суд. Ми судове у том смислу обавештавамо благовремено, они траже од нас одобрења у том правцу и ми их благовремено обавештавамо.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па ја Вас питам, да ли сте Ви обавестили или нисте? Мислим да ли ће ме водити 2. или неће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неће Вас водити.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, само још нешто. Направио сам увид у списе предмета и тражио сам оно, пошто сте Ви мени рекли да је од Срете Качара, она пуномоћ да је улепљена тамо у списима, али нема га у списима. Где је пуномоћје бланко које сам потписао у два примерка? Ја сам сада извршио увид у списе предмета и тога нема. А Ви сте рекли да је улепљено. Ја Вас молим, ја сам рекао, Ви сте рекли да Вам се обратим у случају ако се то искористи, злоупотреби и тако то. Ја сада не знам да ли је то искоришћено или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са тим пуномоћјем? Нема пуномоћја. Господине Атанасијевићу, нисте Ви потписали адвокату Качару пуномоћје.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Јесам, 14.07., имам сведоке из собе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 14.07. још?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: 14.07, да. Ето, колико, већ пет пута се жалим на то. Писао сам Вам, рекли сте пишите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је био бранилац тада, господине Атанасијевићу?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали браниоца тада? Да ли сте имали браниоца?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ја јесам имао браниоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте браниоца. Па сте тражили да Вас посети ради евентуалног преузимања одбране.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: И он ме је посетио и ја сам се потписао на два бланко папира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу, значи, да не губимо време, да не губимо време. Ви сте тражили да Вас посети, не само тај адвокат, немојте да говорите када ја говорим. Ви сте тражили да Вас посети, не само тај адвокат, него и неки други и ми смо давали одобрења да Вас ти адвокати посећују ради евентуалног договора око преузимања одбране. За све то време, Ви имате браниоца. Тада је то била госпођа Милорадов, касније док није дошао господин Вукотић. Све то време, Ви сте тражили да Вас посећују неки браниоци, ради евентуалног договора око Ваше одбране. Ниједан од њих није донео пуномоћје да је овлашћен након тог разговора са Вама, да сте га овластили да преузме Вашу одбрану. Па, према томе, ни господин Качар нема пуномоћје, пуномоћје он није предао у списе. Немојте да губимо време.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ја сам писао и председнику Адвокатске коморе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Пиште коме год желите да пишете, Ви пишите, ми то прослеђујемо. Немојте да губимо време и ови људи,

господине Атанасијевићу, немојте да губимо време око тих Ваших ствари. Искључен је, искључен је микрофон, немојте, искључен Вам је микрофон.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Нека уђе у списе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узимам Вам реч, господине Атанасијевићу, немојте. Молим Вас вратите се на Ваше место. Можемо да причамо о конкретном предмету, о конкретним стварима.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одузео сам Вам реч. Молим Вас вратите се назад.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Неко то може да искористи против мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одузео сам Вам реч, господине Атанасијевићу.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, да кажем. Од сада штрајкујем глађу, док не добијем социјалног радника, од данашњег дана штрајкујем глађу, док ми не дође социјални радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваше право.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: У име моје деце и Бога и правде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Срам Вас било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу, водите рачуна шта говорите.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па то је срамота шта ми радите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Водите рачуна шта говорите. Вратите се назад. Добро. Господо, хвала лепо. Видимо се 7. фебруара.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА